

سرووتی هه-وه-ریین . . سیروان با به عهلی

منی -بووار،
منی سه ره-ی دوور له شار،
له ن-و خه ره ندی لای د-تان،
هی خ-م نه ب-ت، سیمای هه مووتانم ده دی،
گو-م له ده نگه هه مووتان بوو؛
که ت- -یشتی و خ-ت له گونده که ته را کرد،
ئیدی من نه که سی دیم دی و
نه هه ستم به که سی دی کرد...
منی -بووار،
من-کی هه-ها توو له شار،
هاوارم به دووتدا و- کرد؛
که چیی هاوار،
ته نگه تاویی کردییه مار و
له ن-و کونی گو-چکه یه کی ده خه-دا، په پکهی خوارد؛
بیستمن نارد خ-ی مات بدات،
گهر هاوار-ک، نا . . سرپ-ی-ک، له ت-وه ب-ت، دا-دهی بدات؛
بیستنی ب- نهوا و نام-، بیستنی لهو- هه-تووتاو،
بووه قوربانی قه پا-ی زار-کی پاشتر هه-دووراو...
منی -بووار،
منی جا-ز له زاری شار،
-ی دارستانم گرته بهر؛
لهو-ش نه بوویت،
دارستان ب- بهرامه بوو،
هیچ شت-کت لهو- نه بوو؛
دیاربوو دوور بوویت،
چونکه لهو-،
له ن-و باز نهی هه ستمدا،
تینی شه به نگت لای نه دا...
منی تاوگیر، منی -بووار،
منی توو-ه له گوند و شار،
چوومه سهر تر-پکی درهخت،
دوندی پیام کرده مه به ست؛

ههردوو دپیدهم، بوونه دوو با ټ بټ بینایی و
 بهرهو لوتکه به ټټم کردن،
 تا له وټوه سټراخټکی ټټم بټ بکهن،
 په ی به په یام ټکت ببهن؛
 به ټام جه خار،
 بهرله وهی سټراخت بکهن،
 دوو گلا ټنهم،
 له ترسی دا ټه که رخ ټره،
 پټ یام به کټ ټټ،
 هر به دیار چاوی شاخه وه،
 گلا ربوونه وه بهرهو دټټ...
 ئیدی ئټستا منی ټټبوار، منی بیمار،
 به خټم نه بټت، زه نام به هیچ که سټک ناگات؛
 هی خټم نه بټت، ده نگی هیچ که سټک نا بیستم؛
 بینا ییشم، سهری بټ چاوی خټم نه بټت، سهر نا بینټت...
 منی ټټبوار،
 منی سهر بټو و تاراو،
 نه فره تکر دوو له شاخ، له گوند، له شار،
 هر خه ریکی چنگه کټټم؛
 ټه هټټ ده بم، ئټسکم ده شکټت،
 که چپی هټشتا،
 لټناگه ټټم، جرج پاشماوه کهم بهرټت؛
 هټشتا له توانا مدا ماوه،
 گهر تیر ټټکت گه یشته لام،
 ټټرتټر له نټو سنگی بنټم؛
 هټشتا له توانا مدا ماوه،
 له زټزانی خه یا ټمدا،
 بتکه مه گوټی مټخه ک و
 ته نها به بټن بټت بگه ټټم!

سپروان با به عهلی